

[Ministeren for Grønland.]

udtalt ønske om i det første år, skal være tale om en mere forceret, forholdsvist stærkere stigning, som derefter afsvækkes i de følgende år. Det er dette problem, der har været forhandlet i Grønlandsrådet. Men en realitetsbehandling af planlægningen — eller jeg vil snarere sige en afgørelse af igangsættelsestidspunktet — for de foreliggende projekter må finde sted ved den endelige behandling af finanslovsforslaget og naturligvis afhængigt af folketingets stilling hertil. Andet og mere kan jeg ikke love, selv om hr. Knud Hertling, som han sagde, nu kræver klar besked.

Hr. Knud Hertling citerede dernæst lederen i det seneste nummer af Grønlandsposten, hvor man i tilslutning til landsrådets forhandlinger om spiritusproblemet i Grønland omtaler de meget uheldige forhold på en lang række områder, som det overhåndtagende spiritusforbrug har givet anledning til. Jeg tror, vi er mange, ikke alene i Grønland og blandt den dér hjemmehørende befolkning, men — og det vil jeg gerne have sagt med bud til hele den grønlandske befolkning — vi er også mange hernede — jeg tror, jeg tør sige ikke mindst her i folketinget, hvor vi står med et ansvar for udviklingen i Grønland — der deler den bekymring, som spiritusmisbruget har givet anledning til. Det gælder ikke mindst på et meget alvorligt område, som hr. Knud Hertling ikke omtalte; jeg tænker her på den katastrofale stigning i antallet af kønsygdomme, der også har rekord i Grønland.

Jeg havde netop for nogle uger siden anledning til at følge landsrådets forhandlinger om det overhåndtagende spiritusforbrug — eller måske mere korrekt: spiritusmisbrug — og havde senere lejlighed til at drøfte problemet med landsrådets formand. Jeg kan føje til, at jeg også har berørt spørgsmålet over for Grønlandsrådets formand for nogle dage siden. Men jeg har foreløbig den opfattelse, at vi må afvente resultatet af de forhandlinger, der netop finder sted i indeværende landsrådssamling. Jeg gentager imidlertid: der er alvorlig grund til bekymring, ikke mindst af hensyn til de unge i Grønland for ikke at tale om børnene, der har de uheldige forhold på så nært hold.

Vi kan alle være enige i, at en udbygning af oplysningsarbejdet vil være et værdifuldt grundlag. Det samme gælder støtte til det frivillige ungdomsarbejde, ikke mindst inden for idrætsorganisationerne; men på kortere sigt tror jeg ikke det vil være tilstrækkeligt, dertil er situationen for alvorlig. Derfor vil jeg også tro, at netop denne opfattelse vil komme til udtryk under en eller anden form, når landsrådet har færdigbehandlet spørgsmålet; men vi vil under alle forhold følge dette med den største opmærksomhed, så meget mere som en ændring i de bestående forhold i sig selv må være en forudsætning for befolkningens aktive medvirken til en både økonomisk og social højnelse af forholdene i Grønland.

Hr. Knud Hertling har naturligvis ret, når han fremhæver, at man fra grønlandsk side har visse forudsætninger for at medvirke til at løse det meget alvorlige problem. Men jeg vil dog gerne sige til hr. Knud Hertling, at det skuffer mig noget, når han derefter føjer til, at han gerne vil sige til regeringen: lad os så se at komme i gang. Jeg tror, denne opfordring i første række bør rettes til grønlænderne i Grønland, til andre end den i øvrigt meget aktive afholdsbevægelse i Grønland. Jeg tror, at en opfordring fra alle, der står med ansvar i Grønland, til at slutte op om dette arbejde vil være af den allerstørste betydning. Når Grønlandsposten med rette peger på oplysning som et middel, var det måske værd for redaktøren at overveje, om han ikke i højere grad burde bakke dette arbejde op eller finde frem til egnet stof, måske i hvert eneste nummer af Grønlandsposten, kort sagt finde en form for støtte til ædruelighedsarbejdet, så meget mere som vi, der læser Grønlandsposten, ofte sidder tilbage med indtryk af, at man savner stof til at fylde bladet.

Mohr Dam: Jeg har med megen interesse noteret mig den højtærede statsministers udtalelse vedrørende Færøerne. Jeg føler trang til at bevidne den højtærede statsminister en hjertelig tak for den forståelse af de færøske problemer — sociale, erhvervsmæssige og nationale — som det forekom mig kom til udtryk i statsministrens udtalelse.